

Novú poetiku možno charakterizovať ako poetiku textu a udalosti a konceptualizovať ju v niekoľkých základných hypotézach¹:

1. Nová poetika sleduje konštitutívne pravidlá, gramatiky a algoritmy utvárania literárnych textov a udalostí;
2. Poetika textu reflektuje mediálnu povahu textov ako intramediálnych a intermediálnych naratívov a enunciatívov;
3. Poetika ontológie literárneho textu sa pohybuje v rozpätí od *jednosti* tela a mysle k rozkľnutiu subjektu a objektu a v celej ontologickej škále od krajnej referenciality, kde sa stáva textom samotná vec, k jeho sebareferencialite, kde sa stáva vecou samotný text;
4. Poetika textu reflektuje korešpondencie tematologickej, topologickej a tropologickej povahy literárneho textu;
5. Poetika textu vyznačuje vnútorné zmeny jednotlivých žánrov a historickopoetickú zmenu žánrových konfigurácií;
6. Poetiku textu možno chápať v širokom zmysle ako poetiku kultúry, poetiku vedenia a poetiku svedectva, poetiku všetkých foriem kultúrnych udalostí a ich multikultúrnych udalostí medzi písmom a telom, písmom a obrazom, písmom a zvukom, písmom a priestorom, performatívnych aktivít, ich manifestovaných a latentných foriem a kontroly (vytesňovania, forklúzie);
7. Poetika textu má intratextuálnu, intertextuálnu a intermediálnu povahu;
8. Existenciálna poetika textu je autobiografická, jej jadrom sú singulárne okamihy individuálnych ľudských životov;
9. Existenciálna poetika textu má ikonickú a symbolickú povahu a povahu indícií;
10. Existenciálna poetika textu má vecnú a modálnu povahu;
11. Vecnú povahu textu možno evidovať v podobe dichotomických opozícií;

¹ ZAJAC, Peter: Prolegomena k poetike slovenskej literatúry po roku 1945. In: *Slovenská literatúra*, roč. 64, 2017, č. 3, s. 172 – 174.

12. Modálnu povahu textu možno evidovať v podobe modálneho škálovania emocionálnych naladení a atmosfér;
13. Nová poetika textu vychádza zo širokého chápania skutočnosti, ktoré tvorí jej fikčný základ;
14. Skutočnosť v texte chápe nová poetika textu ako prepojenie poetiky vnímania a poetiky reflexie;
15. Skutočnosť v texte má fikčnú povahu vnímania nevedomej, snovej, halucinačnej, imaginovanej, fantazijnej skutočnosti v mysli a re-flektovania skutočnosti aktuálneho sveta;
16. Poetika textu sa pohybuje v úvratí medzi poetikou tvorenia, osvojenia a pretvárania, medzi poetikou kreativity, prekladu, adaptácie a apropiácie;
17. Poetiku prekladu a adaptácie chápeme primárne ako poetiku osvojovania, poetiku apropiácie ako poetiku pretvárania;
18. Nová poetika udalostí je performatívna. Udalosť chápeme ako pohyb v čase. Interval udalostí vyznačuje ich konštitutívna stabilita a sa singularne obraty. Poetika udalosti je poetikou zmien, figurácií, konfigurácií a rekonfigurácií a v tomto zmysle historickou poetikou;
19. Prechod od poetiky textu k poetike udalosti tvorí poetika scén písania;
20. Poetika scén písania je predtextovou poetikou. Smeruje k textovej poetike, je udalosťou v texte, alebo smeruje k performatívnej poetike, je udalosťou textu;
21. Udalosti majú manifestovanú a/alebo latentnú povahu;
22. Poetika udalosti má sebareprezentačnú povahu programov a manifestov;
23. Poetika udalosti má realizovanú podobu v rámci kultúry prezencie a jej kontroly a vytesňovania (forklúzie);
24. Poetika udalosti má povahu kultúry festivít v rámci suprakultúrnych a subkultúrnych prezencií;

25. Poetika udalosti sa utvára v tvrdých, mocensky organizovaných literárnych poliach (Pierre Bourdieu) a/alebo v literárnych poliach konštituovaných v podobe morfických rezonancií (Miroslav Petříček).